

Conferència

‘Dialogant amb Goya’

‘Dialogant amb Goya’ és el títol de la conferència que va realitzar la professora de la UAB Jèssica Jaques Pi al Museu d’Art de Cerdanyola coincidint amb l’exposició temporal de gravats de Goya. L’acte, coorganitzat per l’Associació d’Amics de la UAB i el Museu va tenir lloc el 12 de febrer.

Emili Ferrer, membre de la Junta de l’Associació d’Amics de la UAB i **Txema Romero**, director del Museu d’Art de Cerdanyola van ser els encarregats de presentar l’acte i d’introduir a la ponent, professora d’Estètica i Teoria de les Arts a la Universitat Autònoma de Barcelona, **Jèssica Jaques Pi**.

Plantejada com una classe pràctica, Jaques va presentar l’autor i l’època de forma breu. Francisco de Goya (1746), explica, va ser un autor molt important pels artistes del segle XX, en especial, per Pablo Picasso: “L’origen del Guernica, com de moltes altres obres, està en Goya. Picasso es reivindicava com a hereu del pintor, sobretot des del 1937, any durant el qual va pintar el Guernica”.

Acte seguit les persones assistents van visitar l’exposició per posar en comú finalment conceptes i idees que van extreure dels gravats, en relació amb l’autor, l’obra i el seu context.

Goya va realitzar tota una sèrie d’autoretrats al llarg de la seva vida: “Era una manera de reivindicar el pintor com a intel·lectual i no com un ofici manual, igual que feia Velázquez a ‘Las Meninas’, pintant-se a ell mateix dins el quadre”, explicava Jaques.

D’altra banda: “Per què pinta gravats Goya?”, va preguntar la professora d’Estètica i Teoria de les Arts. És l’època de la revolució francesa, del lema ‘liberté, égalité, fraternité’, una època on es volia democratitzar l’art. Són una sèrie d’obres que expliquen una història, amb un leitmotiv, amb denúncia social, narren el que passa a l’època, les tragèdies.

És també l'època de la tar-do Il·lustració, es necessiten noves formes expressives, més comunicatives i més ràpides. Els gravats són molt teatrals, gairebé de titelles, personatges caricaturescos, amb el clarobscur italià de Caravaggio.

“Una sèrie trenca amb la unitat d'un quadre”, va afegir la professora, i ofereix diferents possibilitats, de fet, Goya, en moltes ocasions, va haver de reordenar els gravats de diferents maneres i posar títols diferents per enganyar la censura. Amb els gravats, Goya posa a primera fila, fa protagonistes a persones que fins aleshores no sortien: boges, prostitutes, donava veu als sense veu.

Més informació i fotografies de l'acte [aquí](#)